

עין משפט
נר מצוה
לז:

ח א מ"י פרק א מהלכות
בסורות הלכה ג:
ט ב מ"י פרק ג מהלכות
המורה הלכה ב:
י ג מ"י פ"ד שם הלכה ו:
יא ד מ"י פ"ד מהלכות קרנן
מסח הלכה ו:

יה אור השלם

- [illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

בית שמאי פרק רביעי זבחים

וכול לרקדק דוריקה בכלל שפיה דמיון דקאמר דבירך על הפסח
שער את הזבח אם כן סבירא ליה דמתנומיהם שוין ואף פסח
דוריקה והא דזבח לא פטר פסח משום דזבח טפל לו וכיון
שפסח בזריקה אם כן אייתר ליה דס' ובחייך ישפך ומצי למידע

רבים ולא שפיה כלל וזרקה דלהאי
מנה דרבי שמעאל כולה בורקה
דדברי ר"ע דלא זה פטר את זה
שן כן אין מנמניהם וזה דעת דפסח
השפיה מקרא ודס וזכין ישפן ואס
לא וזרקה כלל שפיה ולא שפיה
כלל וזרקה דלא ודס וזכין אלטרין
לדידיה לומר דפסח שפיה ואלאי
וירושא קשה מכל מקום מההיא
האשה (פסחים דף פט.) ועוד מנה ליה
דבי יו^א שמעאל בורקה כלל שפיה
שס דמיתא ודס וזכין ישפן דלמא
האש מכל היתנין על מונח היתנין
ונתנת במתנה אחת כיפר ודי"ר חיי"ס
ומ"ר דבפסחים ישי"ס גרסין
שמימי לומר דדברי רבי שמעאל
הקרא כלל שפיה שפיה כלל וזרקה
כלל אחד דכל הקרנות בורקה לרבי
שמעאל ואין לחוש אם בורקה אם
שמעאל והיינו כשעת רבינו שמואל
שפיה מה שקשימי עליו קשה גם לפי
ולכולהו לישני קשה אי פסח בשפיה
לרבי עקיבא^א לא אם כן דרש לקרא
דמרו^א כרבי שמעאל ודס דהן
קאמר^א כרבי שמעאל ואחד שן ואחד
על מוס נפקא ליה מיהא ק"ל
לקמן בסוף אחרון מקומן (דף כז.)
לרבי רבי עקיבא לרבי שמעאל ומקין
ל לקרא דבזשס דרבי חנניאל ואחד
על מוס כרבי יוסי הגלילי דהכא:
אחד הם ואחד בעל מוס. אע"ג:^א
דיהו ק"ל כהזו המופשט
חזק התרומה מוקמינן ליה בסוף
אחרון מקומן (פס ודבדורות כ):^א בדבור
רביה לקרא דבזשס לשון רבים
קקט משום בעל מוס: **שלא** מיני
שן ככל התורה בוי"א. פירש
קוטנ^א מל מלני לו קרא^א לא אחד כלל
קוטנ^א כולה ונראה לפירש שלא מלני
כל המורה ענין זה דשאר פסולי
מוקדשין אינן מתנה לכסן אלא פסולה
תקריבא אחת תחתיה וזה מתנה לכסן
ואשרי במומי י"א לא הלי גוונא ב"ס

תי מדות (מנחות 46:) שלא מאני בכל התורה שיא טפל חמור מן
 עיקריו כי את הכבש 12 ו11 עליו יולדת האחד זה אחד עשר של
 מעשר 13 קורש' הזה הם קריבין ואין תמורה קריבה. עמ"ד
 (מנחות 12) כל העולין שקריבין לגבי מנח ואין תמורה קריבה נפ-
 ופיה דרש ליה הכל נברא אלו קדשים (תמורה 34) מקדש' הדבא
 וניה קריבה. מפרש' ההם נפסח שנמלא קודם שחטו ירעה וכן ממ-
 מאמן לחמר ההם דנמלא קודם שחטו והמיר בו שחטו ממ-
 אן תמורה לחמר הכי קאמר הוא קרב כלומר פסח 14 קרב און תמו-
 י שיה טעם (פסחים 15) אפילו המיר בו לאחר שחטו וללשנא
 קא' קשה הא דדרשין קודם' הם אכזבו מעשר ופסח הם קריבין
 לחמו שקרב לשם פסח תמורתו נמי קריבה דאס' חיתא דלא קאמר
 דרשין ההם אס' כשב דרבות פסח שצברה שנתו וטולמין הנזאים מח-
 להם דהיינו תמורה הפסח עצמו ונענין אחר לא מיוקם דפרש' דרש' ו-
 למהם אס' התמורה קריבה כיון דלא אחיז מכה קדושה דחיה וצ"ע
 הוא קרב לשם פסח ואין תמורה קריבה לשם פסח אבל לשם שלמי
 אס' לא חילצתה דפרשה כבדי' לא אשכחן ור"ל דרלימא ד"ס לית
 א' בתיא אשכח' כלל דנר"ל לבסוף אלא וי"ל דולטעפס' דרש'
 געבול (מנחות 12) וי' מפרש' לולטעפס' דרש' דמתי לולטעפס' דרש'
 וזמר רבינו חס' דלא אמרין גורשין ומוספין דורשין דאמנע' המי-
 די ומושמי' וגבי' דם מהפ' קבלנו 15 וגבי' ומהם את מהלכו 16
 ויבע' מרי כבי' אלו וי"ל כיון דנענין אס' איך הוא לכו כפרשה
 ור"ל מפרש' דהו' טעמא דמנח ואיך דמנח ואיך דמנח 17 וי' ד-
 וקובה (מנחות 14) דדרשין 18 לרפנות וכן ב' המביא וניה 19 גבי' וי' וטעם
 חל' שם שמים על הגהיה 20 ק' חל על הסוכה וימיה דגבי' אין מסככין

יָמַד עַל כְּבוֹד בְּעַל מֹס שִׁיתָן לִכְסֵן שָׁלֵא מִלִּינֵי לוֹ מָקוֹס אֶחָד
וְכֵן הַמֹּרֶס כּוֹלֵס. וְהָמָּה וְהַלְסֵם לִיכָא לְחֻקוֹמֵי אֶחָד כְּבוֹד דְּעַל
וְהָמָּה לֹא קָרַב: דְּסִיפִיה. וְכֻשָּׁק הַיָּמִין לֵךְ יָהִי: הַיָּיִן דְּכַתִּיב קִדָּשׁ
סֶם כּוֹ וְסֶם כּוֹ. כְּלִימָר הַיָּיִן קִדָּשׁ הֵם מִמַּעַט נִמִּי תַמְרוֹר מַעֲשֵׂה
וְסֶם מִהֲבָרָה וְהַיָּיִן וְהַיָּיִן מִיֵּה טַמְאָה

דחק ב' משניות דמנן כהו דלא קריב
(וילדן): ככבור ומעשר. דלון נדמן
כמוס לחול קדושה על המעטות ומיהו
לא ככבור ומעשר לקרב אלא כמנא
בעלים כמוס ^א: וסנן ^ב: כספחים
דמזמרת פסח לא קריבה: ואין לי
לפרש. ה' קריבה ויהי לא קריבה
ויקיימא לן דמזמרת שמזמין זו אחר
הספח קריבה דמזמרת שלמים היא
ושמזמין בו קודם זמנו לא קריבה
דמזמרת דמזמרת היא: עכירה עכירה.
^א לא אחר יצבור חתח השטט כמזמרה.
^ב והעכרת זו פטר ככבור: אם כש.
כשלמים כחיי: שקריבה שלמים.
שחיר מותר ^א נעשה שלמים שמעבר
וזמנו: מותר. וזכא פסח הוא הוא קריב
ואין תמורו קריבה: ^א קטעא כו'.
ילפינן לה מקראי בשמעמין והדר
ילפינן ^א כולוה וזכא משמחא: קרנא
קרנא קרנות. שלש פשוטות נאמרו
במזמרת הללוטות בירקא חתח שמעיר
נשא ובי' משמחא יחד חתח ככשה
ואחת בשעירה כשמים כחיי על קרנת
חסר והאחת מלא ^א ובי' חית להו יס
אס לתקרא חתח היא שס ואין כמזמרה
אלא חרבע ^א חרבע ^א חרבע ^א חרבע ^א חרבע
נאמרו אלא ששנה עליה ^א הכחוב לעכב
חרבע נאמרו למזוה שמזוה בחרבע
ממנות וחסים נשנו מהן לעכב: ^א ובי'.
סכר יס אס לתקרא חרבע ^א חרבע ^א חרבע
ד' ג' מהן למזוה נאמרו שמזוה
לכתחילה יתון ^א חרבע ^א חרבע ^א חרבע
מעכבת כדמפרש ואולי: ואימא כולוה
למזוה. ואין כלן חתח לעכב
שחיר לא שנה כחאס מהן: ככדי.
כלל מהן דמיס: אסני קרא ^א.
דשמעש שס: ואסני מסורס. דשמעש
חרבע. הלכך טפי חדא תמורו וזכיר
חדא ממקראי והיו לה חמש נמלא
שנה כחאס: לעטפת לעטפת
לעטפות. דילפינן מיהו חרבע כחיס
למשילין ואנן ככולוה לעטפות קרינן
נמי ^א אסני קרא ^א: ככדי ^א.

ורבי עקיבא. דיליף לה מקרא אחרינא: **כחפי**. שם מקום:
ההם
למה תמורה (דף טו) בין אבוי (א) ורבא מוקמי הוה בכחור ומשכר
למה תמדימי לה? הוא קרב ואין תמורתו קריבה ועוד קשה לרבי
בשכחי קודש הוה: **שמעת** שחבורת פסח קריבה ותמורת פסח
הוה משום פסח (א) עומד דלא קרב לא קריבה תמורתו (א) ועוד איכא
והוה קריבה שלמים (א) פסחם רועה ואיני דרשין הוא קרב
והוה קריבה כשהוה מימר בפסח (א) (לשנא) קמא לרבי דאמר
היכא דהמיר קודם חשיכה (א) דהוה (א) לשנא לא קרי דלמחנה ההם
והוה תמורת קריבה דלא הוה מעין אחד דגבי פסח אס המיר בפסח
ותמורת ההם לשון שני על דבר (א) למא דבריימא כתיב מייר (א) ועוד
פסח לכל מזה ולמזה ופירש ההם כקנות' שלמים הפסח אס חתמת
פסח פיק' (דף טו) דלא מקום הפסח קרב או לשום פסח או
ש' יכול להקריב התמורה לשם פסח קודם חשיכה דשמיא יש לדרוש
לקריבה כשקרב קול לשם פסח: **הרי** באן שש. וא"ת נתמם פני
הוא עומה: **למחשבות**. אמר רבנו ר' ג' פסחים מרובים
הוה למאן לא דריש וי"ו וי"ו לרבי דרש דלמחר גבי והטות פ'
ר' דיי' דבין שני היתמי (א) דרש וקטבר גורטין ומסופין ודרשין
אלא נתחלה היתבי או כסוף דלאשכחן פסח ההב (ובי' דף נד):
דר' ג'ש נחמין (ובי' דף קא): **טוב** בכתב' שהיה. וא"ת איכ'
דרה ונענית ולא דמו לקרנות שאין המעין כחזו בפירוש וה"ר יהודה
בשם חזקוני חפ' וכל' אפרקי: **א** **אלא** מעשה בכתב דר' ג'ש
עליה מן הסוכה אסרין מני מני הדעתה מזהב הה סוכות בור'
דר המקבל טומאה וגבי (א) מעשה ולא מן הפשוט לא דרשין (א) לפסות:

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם' יאין תמורמן קריסע
ותנן: (ב) שם אהני מקרא:

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

ת"ל הוא סל דרכה נעדרה היה.
לכל אדם שבו לרשת תחנה
ספק היה הספק קטן שלמים.
למחשבה נעלמה היה במחשבתו
מי שיהיה עמו, ומה זה היה.
שבו כל לרשת נעדרה נעדרה:
במה היה בזה? ומה היה בזה?
מי למידת חסד נעדרה? וכל תחנה
במה היה בזה? ומה היה בזה?

ות. די נפשות הישגתי, חד מלא יתרון חסרין ושיבה עומ: